

Ordføreren (Rahbek): Det ærede Medlem Hr. Bindslev begyndte med at nævne det samme, som det ærede Medlem var inde paa ved Sagens første Behandling, nemlig den instinktive Modstand. Jeg skal for mit Vedkommende indrømme, at jeg selv har følt noget af det samme, og derfor udtalte jeg ogsaa ved første Behandling mine Betæneligheder særlig ved Lovforslagets § 2. Men medens aabenbart Udvalgsbehandlingen ikke har haft nogen Indflydelse paa det ærede Medlem, maa jeg for mit Vedkommende indrømme, at den Lejlighed, vi der har haft til at fordybe os i Emnet og ved Hjælp af sagkyndig Bistand virkelig sætte os ind i det, har gjort, at jeg ikke længere nærer saadanne Betæneligheder.

Loven er Indledningen til racehygiejniske Eksperimenter, siger det ærede Medlem. Ja, det kan jo ikke bevises, og det kan selvfølgelig heller ikke modbevises, men jeg vil dog sige, at vi i Betænkningen netop har taget bestemt Afstand fra racehygiejniske Eksperimenter, og saa synes jeg, vi vanskeligt kan gaa videre.

Loven vil føre ud i Tvangskastration, siger det ærede Medlem. Ja, men ogsaa det har vi taget bestemt Afstand fra i Betænkningen. Vi har dér udtrykkelig pointeret, at vi tager bestemt Afstand fra dette Indgreb som Straf.

Loven vil blive administreret efter uensartede Regler, siger det ærede Medlem, og han nævner Eksempler paa Læger, som han har talt med, og som har forskellige Meninger om, efter hvilke Regler Loven skal administreres. Men jeg kan trøste det ærede Medlem med, at det ikke er Lægen, der skal afgøre det enkelte Tilfælde. Der staar jo udtrykkelig i Lovforslaget, at efter Indstilling af Retslægeraadet og Sundhedsstyrelsen skal Justitsministeren afgøre det. Og netop i disse forskellige Institutioner har vi den bedste Garanti for, at Loven virkelig bliver administreret efter ensartede Regler, og hvad der har gjort stærkt Indtryk paa mig personlig er, at de sagkyndige, som vi har haft Lejlighed til at høre, alle sammen varmt har anbefalet Lovforslaget til Vedtagelse.

Saa spørger det ærede Medlem, hvordan det kan være Lægens Opgave at paaføre Folk Lidelse og Livsfare. Jeg skal slet ikke her begynde at tale Lægernes Sag; det er der nok en mere kvalificeret til, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at han vender det hele paa Hovedet. Det drejer sig jo for § 1's Vedkommende om Folk, som er inde under Internering, eller som er udsat for at blive interneret, og hvis Resultatet af Loven kunde blive, at nogle af de stakkels

Mennesker, der er inde under denne Skæbne, kunde komme til at henleve deres Liv i Frihed, synes jeg, at man paatager sig et meget stort Ansvar ved at stemme imod dette Lovforslag.

Vilhelm Rasmussen: Efter Udvalgets meget grundige Forhandlinger med mange sagkyndige, som alle har anbefalet Vedtagelse af Lovforslaget, og efter den anbefaling, den sagkyndige Kommission har givet et saadant Forslag, kan jeg kun anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Lovforslaget. Det er efter min Mening en meget forsigtig Forsøgslovgivning, som yder den størst mulige Garanti for, at Lovens Hensigt ikke kompromitteres ved nogen Fejltagelse, og derfor nærer jeg ingen Betænelighed ved at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Johannes Lou: Det er kun dette Lovforslags §§ 1 og 2, der har været gjort til Genstand for Omtale ved denne tredje Behandling, og jeg skal ogsaa udelukkende holde mig til disse.

§ 1, saaledes som den fremtræder i Lovforslaget, er gennemført i det praktiske Liv, og ingen vover at gaa imod den Gennemførelse, som allerede har fundet Sted. Jeg henviser i saa Henseende til det Eksempel, jeg nævnte, ved denne Sags første Behandling: at man midt under en Retssag foretager en Kastration, uden at der griebes ind fra Domsmagtens Side overfor de behandlende Læger.

§ 2 er en ren social Foranstaltning, bygget op paa det praktiske lægelige Skøn. Det ærede Medlem Hr. Bindslev spurgte først, hvad Videnskaben sagde, og efter at have filosoferet en Del over, hvad den kunde have sagt, kom han til den Slutning, at det hele er et Samvittighedsspørgsmaal, som Videnskaben overhovedet ikke kan give Besked paa. For os staar § 2 som en ren social Foranstaltning. Mod hele Lovforslaget siger det ærede Medlem Hr. Bindslev: Sæt, Lægevidenskaben en Dag naar saa langt, at man ad anden Vej kan afbøde seksuelle Abnormiteter. Tænk, om det ærede Medlem overfor store lægevidenskabelige Indgreb vilde gøre samme Betragtning gældende. Man er dog nødt til at bygge paa det Grundlag, hvorpaa Lægevidenskab og social Forsorg staar i dette Øjeblik. Det ærede Medlem talte til de omvendte. Jeg hører jo ikke til dem. Jeg har hele Tiden været klar over, at man burde søge paa enhver Maade og ogsaa ad denne Vej at hjælpe de stakkels Individuer,